लोत:

लोचना, स्त्री, (लोचते पर्यालोचयतीति। लोच + खु:। टाप्।) बुह्वप्रक्तिभेद:। खखा: प्रमार्ख पर्यायाच लोकेचराताजाप्रव्दे द्रष्ट्याः ॥

लोचनामय:, पुं, (लोचनयोरामय:।) चचरोग-विशेष:। तत्पर्याय:। खभिमन्य: २। इति चिका खप्रेष:॥

लोचनी, खी, (लोचतेश्मी। लोच+ख्यूट्। डीप्।) महाश्राविषका। इति राज-निघराट: ॥

जोचमकेट:, पुं, जोचमन्तक:। इत्यमरटीकायां

लोचमस्तक:, पुं, (लोचं दृश्यं मस्तकं मयर्शिखेव यस्य।) मयरश्चिषां विषयम्। रुद्रजटा इति ख्यात:। चेत्रयमानिकेति के चित्। तत्पर्याय:। खराश्वा २ कारवी ३ दीप्य: ४ भयूर: ५। इत्यमरः ॥ लोचमर्कटः ६। इति भरतः ॥

लोचिका, की, द्धिष्टतमहितोखोदकसन्ति-द्वितमक्कताकार्निकितप्रतम्यसमिता। लुचि इति भाषा। इति पाकराजेश्वर:॥

सीट, ऋ उन्मादे। इति कविकल्पद्रमः॥ (भ्वा०० पर॰-व्यक॰-सेट्।) ऋ, चालुलोटत्। लोटित लोक: उम्मादातीवर्थ:। इति दुर्गादास:॥

बोटल:, पुं, (बोटतीति। बोट+बाचु बकात् उलच्।) अभिनोटकः। इति संचिप्तसारो-गादिष्टति: ॥

लोड, ऋ उन्मारे। इति कविकल्पद्रमः॥ (भ्वा०-पर॰-अवः॰-सेट्।) ऋ, खालुलोड्त्। इति

जीग्रहमं, क्री, (जीगं जनगरसयुत्तं हम्म।) लवगहगम्। इति राजनिर्घेग्टः॥

लोगा, स्त्री, (लवगमस्यस्या इति। अच्। टाप्। पृषोदरादिलात् साधु:।) चुदास्त्रिका। इति राजनिषंग्रः॥ (तथास्याः पर्यायः।

"बोगा लोगी च कथिता हहसोगी तु

घोटिका।"

इति भावप्रकाशस्य पूर्व्यख्डे प्रथमे भागे ॥) लोगारं, स्ती, (जवसं ऋच्छतीति। जवस + ऋ + चाम्। प्रघोदरादिलात् साधुः।) चारविश्रेषः। तत्पर्याय:। जनगोत्यम् २ जनगाकरचम् ३ लव्यमद: ४ जलजम् ५ लव्यचार: ६ लव्य: ७। चारा गुणाः। चाल्यातम्। तीत्तातम्। पित्त-वृद्धिकारित्वम्। चारत्वम्। देवज्ञवणत्वम्। वात-गुल्मादिश्रुलनाश्चित्वच । इति राजनिर्धेष्ट: ॥ कोगान्ता, स्त्री, जुदान्तिका। इति राजनिर्घयटः। कोतं, स्त्री, (लुनातीति। सू+"इविन्दिशिविति।" उगा० ३। प्हा इति तन्।) स्त्यधनम्। तत्पर्यायः। खोप्नम् २ : इति जटाधरः। लोमी ३ लोचम् ४ लुम्यम् ५। इति भ्रव्हरताः वली॥

बोतः, युं, स्त्रो, (जुनातीति । लू + "इसिन्द्य-बिति।" उवा॰ ३।८६। इति तन्।) नेचान्। इति चिकास्त्रश्चेषः ॥ रि.इम् । इति सिहान्त- इति संचित्रसारीयादिवृत्तिः॥

लोचं, क्री, (लगातीति। ल् + "वर्जधातुभ्यष्त्।" उगा॰ १।१५८। इति युन्। यहा, जा+ "खिधिवादिभ्य दवीची।" उगा॰ ४।१७२। इति उन:। इत्युज्ज्वल:।) कोतम्। इति ग्रव्रतावली। नेज्ञलम्। इति संचिप्त-सारोगादिष्टति:॥

लोधः, पुं, (वणहीति । वध + अच् । रख लः ।) खनामखातरुचः। रत्तवर्णस्य तस्य पर्यायः। तिरीट: २ मार्ळन: ३ रत्त: 8 लोध: ५ तिन्द्रकः ६। श्रेतस्य तस्य पर्यायः। प्राकाः २ भ्रवरकोष: ३ महालोष: ४ भ्रावर: ५। इति रत्नमाला॥ अस्य गुगाः। असक्षकपवात-नाशिलम्। चचुयलम्। शोयजिलम्। सर-लच । इति राजयसभः॥

लोध:, पुं, (रुण द्वीति । रुध + वाचुलकात् रन् । रच्य ल:।) लोधव्य:। (यथा, ग्रिशुपाल-वधे। ६। ४६।

> "अधरेष्वलत्तकरमः सुदर्भा विश्रदं कपोलस्वि लोधरजः। नवसञ्जनं नयनपङ्कजयो-विभिद्रे न प्रक्रिनिह्तात् पयस: ॥")

तत्पर्धाय:। गालव: २ भावर: ३ तिरीट: 8 तिल्यः प् मार्जनः ६। इत्यमरः ॥ घट् लोध-माने लोध इति खाते। घट् खेतलोध इति सुभति: । व्यादापाद: खेतलोधे प्रेषो रत्तलोध इति खामी ॥ तस्य पर्यायान्तरं यथा। लोधः भिल्लतकः प तिल्लकः १ का सकतीलकः १० लोधकष्टचः ११ ग्राबरः १२ इस्तिरोधकः १३ तिलाक: १८ कायड नीलक: १५ हिमपुष्यक: १६ भिल्ली १७ ग्रावरक: १८। अख गुगा:। क्षायलम्। भीतलम्। वातकपासनाभिलम्। च चुव्यतम् । विषद्धन्तम् । तत्र विश्विष्टो वल्क-लोधकः। इति राजनिवंग्टः ॥ स्विप च। "लोधिस्तत्वस्तिरीटच भावरो गालवस्तया। द्वितीय: पहिकालोध: क्रमुक: स्पूलवल्कल: ॥ जीर्थपत्रो ष्ट्रहत्मत्रः पट्टीलाचाप्रसादनः। लोधो याष्टी लघु: श्रीतसचुष्य: कष्पित्ततुत्। कघायी रत्तिपित्ताखग्वातातीसारश्रोचतृत्॥" इति भावप्रकाशः

(तथाच! "तित्वकस्तु मती लोधो बहत्यनस्तिरीटकः। तस्य म्रलवत्तं शुष्कामन्तरेखानविष्केताम् ॥ चुकेयेत् विधा कवा ही भागी खारीतयेत्ततः। लोधस्येव कवायेक हतीयं तेन भावयेत्॥ भागं तं दश्रमूलस्य पुनः कार्यन भावयेत्। मुद्धं चूर्णं पुनः क्वता तत ऊर्डं प्रयोजयेत्। द्धितक्रसुरामकः स्वैदरश्रीधुना। रसेनामलकानां वा ततः पाणितलं पिवेत्॥" "सुरां लोधकवायेग जातां पच स्थितां पिनेत्॥" इति चर्के कल्पस्थाने नवसेरध्याये॥)

कौसदास्यादिष्टत्ति: ॥ लवणम्। च्यश्रुपात: । लीधकष्टचः, पुं, (लोध एव लीधकः। स एव एच:।) सोध:। इति राजनिर्धेग्ट: ॥ लोप:, पुं, हिद:। चाकुलीभाव:। लुपघातोभवि

चन्प्रत्ययेन निष्यत्रीश्यम्। (खभाव:।यथा, रघु: । १ । ६८ ।

"भीर इमिच्याविशुद्धात्मा प्रजालीपनिमीलित:। प्रकाश्र्याप्रकाश्रच लोकालोक द्रवाचल: ॥") याकरणमते वर्णनाग्र:। तथा हि। नाग्र-विधियेथा। लोपीयसोमाडोरिखादि ॥ स्रिप च। "सक्तेभ्यो विधिभ्यः खाइली जोपविधिक्तथा। लोपखरादेशयोसु खरादेशो विधिर्वली॥"

इति दुर्गादास: 1 लीपा, खा, खगस्यमुनिपनी। इति जटाधर: । लोपानः, पुं, (लोपं भीत्रमदर्भनं अकति प्राप्ती-तीति। अन+अग्।) भगातः। इति चिकाराष्ट्रप्रेषः॥ (यथा, सुमुतं । १ । ४६ । "याविक्ट्खनगोधाप्रप्रदेषदंग्रलोपानलोमग्र-कर्णकदली खग्रियका जगरसपे स्विकन कुल-

मञ्चावस्त्रप्रस्तयो विलेश्याः॥") लोपापकः, पुं, (लोपं दुतमदर्भनं खान्नोतीति। खाप + ख्ल्।) प्रगातः। इति प्रव्दमाना। लोपापिका, स्त्री, (लोपापक + स्त्रियां टाप्। व्यत इलम्।) ऋगाली । इति ग्रन्द्माला ॥ लोपासुदा, खी, खगस्यसुनिभार्था। इत्यमर: ॥

लोपयति योषितां रूपाभिधानमिति लोपा पचादान् आसुद्रयति सप्: खिरिमिति आसुदा चान् तत: कमीधारय:। किंवा न सुदं राति व्यसुद्रा पतिश्रश्रुषाया लोगे व्यसुद्रा लोपा-सुद्रा। लोपाच।

"लोपासुद्रा तु वैदभौं लोपा स्त्री कुम्भजन्मनः॥"

इति कच्छभूषणम्। इति भरतः ॥ *॥ खखा अर्थहानप्रसङ्गेन चार्या घेदानं तिखाते। वामस्यार्थदाननु सौरेण विंहराणी विधानात्। यथा, जसवैवर्त्ते।

"अप्राप्ते भास्तरे कचां ग्रेषभूते स्विभिर्दिनैः। खर्घा द्वारमस्याय गौड़देश्रानिवासिनः ॥"

नार्सिंह। "ग्रङ्के तीयं विविचिष्य सितपुष्याचतेयंतम्। मन्त्रेगानेन वे द्वाइचियाशासुखस्थित: । काश्रप्यप्रतीकाश्र खिमारतसभाव। मित्रावरवयो: पुत्र कुम्मयोने नमीरस्तु ते।"

"बातापिभैचिती येन वातापिस महासर:। समुद्र: भ्रोषितो येन स मेश्गस्य: प्रसीदतु "" गन्धादिकन्तु खगस्याय नम इत्यनेन देयं विश्री वातु हे भी सामान्यतः प्राप्तलात् । द्चियाश्रामुखस्थित इति गन्धादावपि प्रयी-गाङ्गकर्तृधकेलादिति रत्नाकरः॥ *॥ तत्पवार्घादानमन्त्रस्तु ।

"लोपासुद्रे महाभागे राजपूत्रि पतिवते। ग्रहाणार्धि मया दत्तं मेचावर्गणवसमे ॥"

इति मलभासतत्वग् ॥